

øvrige bevillinger bør overvejes. Når jeg ikke har foreslået nogen ændring, skyldes det, at en nærmere drøftelse på grundlag af de hidtidige uddelinger er nødvendig. Jeg håber derfor, at et udvalg vil blive nedsat til at overveje dette spørgsmål.

Den nedskæring af bevillingerne, der skal ske ifølge mit forslag, må ramme nye ansøgninger om eengangstilskud. Det er jo efterhånden ikke så lidt, der er blevet støttet med tipstjenestens midler. Det ligger mig fjernt at rette nogen kritik imod finansudvalgets hidtidige uddelinger, hvor midlerne har været til rådighed; men der kan ikke være nogen tvivl om, at flere har fået andel i tipsmidlerne, end det oprindeligt var tanken.“

Finansministeren ville gerne forhandle om lovforslaget i et udvalg, men rettede nogle indvendinger mod det i den form, det havde ved fremsættelsen.

„Jeg forstår godt“, udtalte ministeren, „det sikkert ret udbredte ønske om, at idrætten skulle have noget større tilskud af tipsmidlerne. Jeg må måske have lov at nævne, hvad jeg før har sagt, at jeg tror, der i dag faktisk ydes mere til idrætten af tipsmidlerne, end man egentlig havde forestillet sig, da man gennemførte loven om tipning. Jeg mener også, at skal man i et udvalg, hvad jeg går ud fra, tale om denne sag, må vi dèr drøfte, *hvor meget der ydes af dem, der udøver idræt*. Endelig kan det vel være rimeligt at se lidt på, hvorledes man fordeler de penge, der går til idrætsformål, for derigennem at få et indtryk af, hvor meget der er brug for på de forskellige områder.

Den ærede forslagsstiller nævnte i fremsættelsestalen, at den ændrede fordeling, han har stillet forslag om, kunne gennemføres, uden at det kostede noget. Jeg ved egentlig ikke, hvad den ærede forslagsstiller bygger dette på. Jeg kan f. eks. nævne, at hvis „Ungdommens uddannelsesfond“ ikke får det beløb på ½ mill. kr., som fondet fik i regnskabsåret 1954—55, skal det have det fra staten, idet uddannelsesfondet i alle tilfælde skal have 6½ mill. kr. Får uddannelsesfondet ikke den halve million kroner fra tipsmidlerne, skal der en øget statsbevilling til, og det vil i alt fald koste ½ mill. kr.

Man kan heller ikke uden videre gå ud fra, at de penge, der bliver færre til andre formål, kan spares; jeg tror, at der blandt disse formål må være nogle, der alligevel må søge midler fra staten, og så må disse ydes over statskassen.

Skal der foretages en ændring — og det må vi jo se på, når sagen skal drøftes — er jeg heller ikke sikker på, at skalaen skal se ud, som det ærede medlem har foreslået. Jeg ville tro, at man i højere grad skulle sigte mod en skala, der gjorde idrætten interesseret i, at der blev så stort et beløb som muligt at uddele af tipsfondets midler. I det hele taget kan jeg sige, at jeg fremfor at støtte idrætten mere ved at tage penge fra andre formål ville foretrække, at man drøftede muligheden for at få et større beløb til fordeling, altså